

РЕШЕНИЕ

№ 41869

гр. София, 15.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 21.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Адриан Янев

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9760** по описа за **2025** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава XXII АПК, вр. чл. 72, ал. 4 ЗМВР.

Образувано е по касационна жалба на А. С. К. срещу решение № 2763/21.07.2025 г., постановено по адм. д. № 10199/2025 г. по описа на СРС, с което е потвърдена Заповед за задържане рег. № УРИ228зз-575/19.06.2025 г., издадена от инспектор при 04 РУ-СДВР, по отношение на касатора.

С касационната жалба се излагат съображения, че изводите на съда се основават единствено на образуваното досъдебно производство. Счита, че не са изложени мотиви за законосъобразността на заповедта и по отношение на направените възражения от страна жалбоподателя.

Ответната страна – полицейски орган при 04 РУ – СДВР не изразява становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Касационният съд, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок, от надлежна страна и срещу подлежащо на оспорване решение. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Първата инстанция е приела, че по отношение на А. С. К. е издадена Заповед за задържане рег. № УРИ228зз-575/19.06.2025 г. от инспектор при 04 РУ-СДВР, с която е задържан. В заповедта било посочено, че задържането е във връзка с извършено престъпление по чл. 325, ал. 3 НК на

18.06.2025 г. около 12:10 ч в [населено място], [улица]посока[жк]– хулиганство, извършено при управление на МПС. Съдът е приел, че по случая е образувано досъдебно производство № 1095/2025 г. по описа на 04 РУ – СДВР, като А. С. К. бил задържан след като А. М. подал сигнал на те. 112 по повод нападение срещу него на 18.06.2025 г. В заповедта била посочена правната квалификация – чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМЕР и съдържала кратко фактическо съдържание. По тези съображения първата инстанция е направила извод, че следва да се потвърди издадената заповед за задържане.

Решението е неправилно, тъй като са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила.

В жалбата пред първата инстанция са направени редица възражения, свързани с незаконосъобразността на заповедта за задържане. Изложени са съображения за липсата на мотиви по отношение на фактическите основания. Поддържа се за липсата на основанията по чл. 72, ал. 1, т. 1 – т. 7 ЗМВР към момента на задържането. Наложена принудителна административна мярка не оправдава законовите цели на задържането. Нарушен е принципът на съразмерност, заложен в чл. 6 АПК, с което са засегнати права в по – голяма степен от необходимото. Позовава се на чл. 5, пар. 1, изр. 1 от Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи и на решение на СЕС.

Съдът не е отговорил на съществените за спора правни въпроси, в резултат на което е постановил решението си при допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно 1. липса на компетентност; 2. неспазване на установената форма; 3. съществено нарушение на административнопроизводствени правила; 4. противоречие с материалноправни разпоредби; 5. несъответствие с целта на закона. В случая съдът не е проверил дали оспореният пред страда от пороците по чл. 146 АПК. Допълнително се констатира, че първата инстанция не е отговорила на възраженията в жалбата, тъй като липсват мотиви защо не се приемат доводите на жалбоподателя (сега касатор) за незаконосъобразност на заповедта за задържане.

Съгласно разпоредбата на чл.172а, ал. 2 АПК към решението си съдът излага мотиви, в които се посочват становищата на страните, фактите по делото и правните изводи на съда. Цитираната разпоредба задължава съда да изложи към решението си мотиви, въз основа на които то е постановено, които мотиви следва да съдържат становищата на страните, фактите по делото и правните изводи на съда. Именно в мотивите на съдебното решение следва да бъде даден отговор на важните и съществени въпроси, поставени за решаване на делото. В тях следва да са изложени фактите и обстоятелствата, които съдът е приел за установени въз основа на преценката на събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и по вътрешно убеждение. Съобразно приетите за установени обстоятелства съдът следва да квалифицира фактите и да направи съответните правни изводи, които също следва да бъдат изложени в мотивите на решението. При мотивиране на фактическите и правни изводи на съда, същият следва да се произнесе по фактическите и правни доводи и възражения на страните, както и да обсъди събраните по делото доказателства, да посочи върху кои от тях основава приетата за установена фактическа обстановка, като обоснове приемането им или изключването от доказателствения материал.

Именно в мотивите на съдебното решение следва да бъде даден отговор на важните и съществени въпроси поставени за решаване на делото. Изпълнението на задължението за обсъждане на доказателствата и възраженията на страните, тоест за излагане на мотиви, вкл. правните изводи

на съда въз основа на установените релевантни факти, е гаранция за правото на защита на страните в процеса и обезпечаване възможността за касационен контрол на решението. Видно от мотивите на съдебното решение, съдът не изложил никакви съображения относно съответствието на заповедта с материалния закон, формата и целта на закона, за които са направени възражения в жалбата пред първата инстанция. Така постановеното решение не отговаря на изискването на чл. 172а, ал. 2 АПК за мотивираност на съдебния акт. Липсата на мотиви, представлява съществено нарушение на съдопроизводствените правила по чл. 172а, ал. 2 АПК. Предвид изложените съображения касационната жалба е основателна, а обжалваното решение, като неправилно, поради допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, следва да бъде отменено и делото - върнато на същия съд за ново разглеждане от друг състав. При новото разглеждане съдът следва да даде отговор на всички съществени за спора правни въпроси. Съдът следва въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорената заповед на всички основания по чл. 146 АПК.

Доколкото се отменя решението на СРС, следва да се отмени и определението за допълването му в частта за разноските.

По исканията за присъждане за разноси за настоящата съдебна инстанция ще се произнесе административният съд при новото разглеждане на делото на основание чл. 226, ал. 3 АПК.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ и чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК, касационният съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 2763/21.07.2025 г., постановено по адм. д. № 10199/2025 г. по описа на Софийски районен съд.

ОТМЕНЯ определение № 3586/21.08.2025 г., постановено по адм. д. № 10199/2025 г. по описа на Софийски районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.